

Радоман Зуновић

И близу и далеко

(Афоризми)

Усмерен кажипрст на другога скрива често врло дрскос воју супротну смерницу.

✱

Злобност слама зубе о свој кавез, али, при том, уједа друге кроз затроване решетке.

✱

Нада лечи и излечи многе болеснике, а видари поткрадају непрестано њене заслуге и успехе.

✱

Извесно одело завити само себе, а разголити потпуно свога разметљива подвласника.

✱

Пометња: без имало помисли о својој опсени бити уверен стеновито у сопствена уверења.

✱

Нека победа самога себе над собом припреми удобну постељу за притајене паразе.

✱

Када се распале свечане ватре мира, рат приноси, често криомице, своја поуздана горива.

✱

Мисли-змије пузе понекад кроз цвеће разговара, и промећу се час у боје, час у мирисе.

✱

Проверено је најчешће уверљиво и без кићених кандила и опојних тамјана уверавања. *

✱

Човекомрзац излази кришом из свога лавиринта, али гура свакога у сопствене безизлазе.

Срчаност гледа орловоки у своју ордачност, а затим посматра свет често голупоки.

✱

Да није понеких утопија, многи би се утопили са на-
сладом у своја мртва мора.

✱

Хвалисавци расеју себе расипнички, а хвалиоци сеју
друге само зарад своје жетве.

✱

Ушанчи се понеко незнање, и не предаје се каткада
без крви знања.

✱

Понека ватра замире под наносима пепела, а просла-
вља димом своје ружичасте круне.

✱

Болесно тело стење почесто под сопственом тежином,
дух болестан лебди у бестежинском стању.

✱

Поверење је понекад уверење осмехнута тренутка,
али сверено превртљивим печатима времена.

✱

Препирање само ради препирке не носи собом ника-
да исправне часовнике.

✱

Понеко мишљење забрави своја врата и прозоре за-
мрачи пред руменим зорама размишљања.

✱

Ко не држи своју опрезност на опрезу, нађе се врло
лако у њену чврсту везу.

✱

Неки ускачу у вртове властитих сањарија, као по-
хлепан а невешт дрвосеча у младу шуму.

✱

Срљајући за својим смером, тркач се сукوبي са со-
бом — странцем на непознатој окуци.

✱

Понеко се посвети страшно углађеној покожици, и ре-
тко погледа испод ње у своје необрађене пределе.

✱

Ко је без иједне тајнице, постане баш зато велика та-
јна за многе.

Чим стане природност да призива радознале погледе у своје вртове, она погази сопствено цвеће.

✱

Човекове фатаморгане често су заводнице, док су пустињске обично растрезнице.

✱

Незнан расан ускочи каткад дивљачки у росни забран снова, и опусти га у трен ока.

✱

Када личност заузда човечност и зајаше је, онда лети често на Икаровим крилима.

✱

После предаха дима — пупољци пламена, након превата ватре — уздаси пепела.

✱

Ко је у сродству са бусијама, искушава га често препад на се, а смирује напад на друге.

✱

Закључана врата угледају понекад излазе, а откључана их изгубе из вида.

✱

Неке тријумфалне капије стоје поносито на сводовима кичме и стубовима лактова.

✱

Врлина је врло врлетна, и по њој се једва пентрају срчана честитост и челична доследност.

✱

Пећинско прачуло погази каткад свећице свести и њу заведе у краву дивљину.

✱

Минотауров лавиринт: слика човекових улаза без излаза, излаза без стаза, стаза без налаза.

✱

Несити изуми скрену у безуме, а изумитељи се прикрију у бесудна изумевања.

✱

Оптимизам и песимизам: бесплодни неспоразуми о свету због разних боја заслепљених наочара.

✱

Понешто се замрзне у разведеним погледима, а растоји златасто у сведеним трепавицама.

Пријатељи испију каткад пријатељство уз ватрене
здравнице око клецава стола.

✱

Част се често пречаста часним речима и свечаним
бусањима у бубњеве својих груди.

✱

Извесна патња поткреше издивљале гране здравља,
и оне се тек оките сунчаним родом.

✱

Гасе ли ватре сопствене пожаре, ветар стигне и без
поруке на злопослицу.

✱

Ко се завешта вечности, полуца се врло често по зло-
бном стењу све до њена прага.

(Из необјављене књиге)